

DEŇ DOBROVOĽNÍCTVA 2011

Významnou aktivitou, ktorá sa konala na Slovensku v rámci Európskeho roku dobrovoľníctva, boli **Dni dobrovoľníctva 23. - 24. septembra 2011**. Počas týchto dvoch dní sa mohli ľudia z celého Slovenska zapojiť do dobrovoľníckych aktivít a pomôcť tak nezištne iným

ľuďom, prírode, či organizáciám, ktoré to potrebujú. Do Dní dobrovoľníctva sa mohol zapojiť každý, kto mal chuť pridať ruku k dielu aj v našom regióne Turiec. **Členovia Prvého klubu turistov Diviaky** sa zapojili do akcie Deň dobrovoľníctva 2011 ako jediný Klub turistov zo Slovenska. Touto skutočnosťou sme boli, pravdu povediac, dosť zaskočení, lebo túto akciu sme medzi turistami intenzívne propagovali jednak prostredníctvom Slovenského rozhlasu, ale aj na web stránkach nášho Klubu, v rámci regiónu aj Slovenska. **Rozhodli sme sa vyčistiť**

a spriechodniť turistickú značenú trasu zo železničnej stanice Čremošné na Drienok a ďalej do Diviak v celkovej dĺžke 20 km.

Prvé kilometre pracovného nasadenia už máme za sebou. Teraz pracujeme v ústi Skalnej dolinky. Turisti - brigádnicí sú už zohriatí na „prevádzkovú teplotu“ a čistia okolie turistického informačného miesta.

Ústie Skalnej dolinky však „zdobí“, a tu zdôrazním, že s veľkými úvodzovkami, polorozpadnutá

chata **Encián**, ktorá bola kedysi, za blahej pamäti komunistov, pionierskym táborom. Stojí, teda zatiaľ, na krásnom, romantickom mieste nad zurčiacim potôčikom, v úžasnej, akoby stratenej dolinke. Dnes je to však už ruina a čaká len na spadnutie strechy. Tu mi nedá podotknúť, že sa nachádzame v Národnom parku Veľká Fatra a tak načim sa zamyslieť, kto je za toto čudo, za túto nehoráznosť zodpovedný?

Majiteľ objektu?
Či nebudaj

„dôsledná“ starostlivosť ochrancov prírody? V každom prípade je to zahanbujúce a smutné. Ak však zdvihnete zrak nad túto zrúcaninu, otvorí sa vám pohľad do spomínanej Skalnej dolinky a priamo nad mohutnými smrečínami vám udrie do očí krásny, štíhly skalný obelisk, niečo ako také maličké ale naše, Slovenské CerroTorre – a to je **Orlia veža**. Aby Orlej veži nebolo nebudaj smutno, niekoľko metrov nad ňou čnie síce skromnejšia čo do veľkosti a výšky, ale nemenej interesantná **Hadia skala**. Žiaľ, pozrieť sa na tieto skvosty môžete len zo vzdialenosti niekoľko sto metrov, lebo ak by ste podišli k tej kráse bližšie a rukou ich pohladili, buď by ste sa premenili na skalú, alebo

nebodaj na žabu ako v tej rozprávke. Pravdepodobnejšie, hraničiaco s istotou by vám však prísny „strážca“ dal do ruky pokutový bloček na niekoľko desiatok euríkov. Teraz hneď ani neviem, čo je lepšie, prijateľnejšie.

Turisticky značený chodník v Skalnej dolinke bol na viacerých úsekoch už značne zarastený. Broňo. Jožo aj Ľubor si s ručnými pílkami veru poriadne zacvičili a výsledok? – teraz je turistický chodník pre pocestných už pohodovo priechodný. Ešte že sme si v Rakytovskom

sedle doplnili kalórie. Čakal nás totiž traverz do sedla Drienka a ten bol tiež na mnohých miestach už

takmer nepriechodný, ba niekde aj ťažko identifikovateľný. Tu nás pri práci zastihla skupinka prechádzajúcich turistov, od ktorých sme si hneď, na tvári

miesta „užili“ aj slova prvej pochvaly.

Ľubor Bellák, Marieta Bernátová, Štefan Hudák, Alena Jurášková, Andrea Jurášková, Jozef Kollár, Marek Kollár, Bronislav Kviatkovský a Eva Pajerchinová v sobotu 24.09.2011 v rámci Dňa dobrovoľníctva 2011 vyčistili TŽT 2720 zo železničnej stanice Čremošné na Drienok a ďalej až ku železničnej stanici Diviaky. Odpracovali pritom spolu 72 brigádnických hodín. Nuž a – čo za to? Celkom určite dobrý pocit, možno aj nové priateľstvá, isto aj radosť ľudí, ktorým sme pomohli a spríjemnili život...

Vďaka vám, priatelia.